Concursul cultural-sportiv în plină desfăşurare

INTRECERI TINEREŞTI

Nimic nu a lipsit ca „premiera" competiţiilor de mase, din cadrul asociaţiei sportive de pe lingă Academia R.P.R., să fie reuşită. „Reflectorul", care atitea zile a stat ascuns in dosul norilor pufoşi, soarele, a luminat din plin. Atmosfera caracteristică marilor competiţii s-a făcut şi ea simţită deşi nu se intreceau decit incepători in ale sportului.

In rindurile de mai jos redăm citeva instantanee din această întrecere a tinereţii, Concursul cultural-sportiv.

In „actul I" păşesc pe „scena" gazonului formaţiile Centrala Academiei şi Institutul de Fizică atomică. Şi ca treburile să meargă bine, funcţia de „regizor" e indeplinită de arbitrul de categoria A, Ion Sirbu. Regizor, de altfel, foarte sever, care fluieră orice greşeală. Şi astfel, „derbiul" intern incepe. Se intrec doar cele mai bune formaţii de fotbal din cadrul asociaţiei. Cind unii, cind alţii sint in atac. Cei doi portari, Ion Mihăilescu, tehnician-laborator la I.F.A. şi Vasile Cubic, tehnician la Institutul de Mecanică aplicată, au „de lucru". După cele două reprize scorul este de 1—1. Se joacă şi prelungirile de rigoare şi scorul devine... 2—2. O scurtă „consfătuire" pe gazon. S-au inţeles. Se vor trage cite cinci lovituri de pedeapsă la fiecare poartă. Interesul creşte la maximum. Cine va reuşi? Primii care incearcă poarta adversă sint cei de la I.F.A. Prima lovitură e... ratată. Ce faceţi băieţi? A doua lovitură şi... o nouă ratare. „O să pierdem!" gindesc cei ce urmează la „tras". Dar ultimele trei lovituri se dovedesc imparabile. Ce vor face cei de la Centrala Academiei? Ei transformă prima lovitură, a doua, a treia. Victoria pare să incline in favoarea lor dar iată că a patra lovitură e apărată de... bara porţii. Urmează punctul culminant al intrecerii. Va fi sau nu va fi gol cea de a cincea lovitură? Şi dilema... hamletiană e transformată, pe gazonul terenului, de lingă lacul Tei, intr-o certitudine de tehnicianul Institutului de Mecanică aplicată, Virgil Nitrea. Aşa ia sfirşit intrecerea dintre cele două formaţii. Scor final 6—5 pentru Centrala Academiei.

★

... „scenă" are loc intrecerea voleibalistelor. Cineva spunea in glumă că spectatorii prezenţi făceau o „galerie" de se auzea pină... la Arcul de Triumf. Bineînţeles că n-a fost chiar aşa. Galeria era mică, in schimb inimoasă. Sub fileu erau in plină luptă formaţiile Biblioteca şi Centrala Academiei.

Dintre bibliotecare cea mai activă este Elena Dimcea. E pe tot terenul. Echipa ei cucereşte primul set. Apoi scorul devine 1—1. In final, deşi nervozitatea se face simţită prin numeroase greşeli, lupta este strinsă. Se termină meciul. Buchetele de garoafe albe şi roşii ce se schimbă intre „combatante" pecetluiesc această intilnire tinerească. O dată cu florile sint inminate şi sincerele felicitări. Au invins fetele din echipa Centrala Academiei cu 2—1.

★

Alături, tot la „scenă deschisă", se luptă formaţiile masculine de volei. O pasă, o ridicare; o „bombă" necruţătoare — şi iată punctul victorios cu ajutorul căruia echipa masculină a Centralei Academiei reuşeşte să se claseze pe primul loc. Ea a avut adversari grei in ambele jocuri. In prima intilnire a infruntat reprezentativa celor de la Garaj. Emoţiile, in evoluţia scorului, au fost reciproce. Mai bine pregătiţi, cei din formaţia Centrala Academiei inving. Urmează o nouă confruntare, de data aceasta cu echipa Institutului de cercetări lingvistice, echipă care este intărită şi cu elemente de la Institutul de Cercetări economice. Formaţia Centrala Academiei invinge tot cu scorul de 2—1. Iată citiva dintre jucătorii de bază ai acestei echipe: Iancu Mihăilescu (aspirantură), M. Creiescu (economist), Florian Toţan (tehnician la Metrologie şi Prototipuri).

★

Tirziu, cind umbrele liliachii invăluiau pitorescul peisaj de pe malul lacului Tei, s-au despărţit cu toţii. Le părea rău şi le părea bine in acelaşi timp. Iată explicaţia acestor simţăminte contradictorii: le părea rău că a trecut timpul aşa de repede şi a fost atit de frumos, le părea bine că intrecerile au fost atit de reuşite şi mai ales că această competiţie a marcat şirul unor numeroase intreceri de mase ce vor fi organizate in acest an.

OTTO BENKÖ

O „bombă" şi... echipa Centrala Academiei reuşeşte să se claseze pe primul loc.
Foto: H. Nandi

SCRIMA

A IV-a ediţie a campionatelor internaţionale ale R. P. R.

● In citeva rinduri despre trăgătorii noştri fruntaşi ● Sportivi de valoare în loturile R. P. Ungare şi R. D. Germane ● Ciştigătorii ediţiilor precedente

Ne aflăm în preajma unui eveniment sportiv aşteptat cu mult interes de către iubitorii sportului din ţara noastră: campionatele internaţionale de scrimă ale R.P.R., programate în Capitală în zilele de 26, 27 şi 28 mai.

Importanţa acestei tradiţionale întreceri sportive aproape că n-ar mai trebui subliniată. Cei care au urmărit ediţiile anterioare ale „internaţionalelor" şi-au putut da seama cît de utilă este trăgătorilor noştri confruntarea cu diferite şcoli de scrimă din Europa.

Dar, importanţa campionatelor internaţionale ale R.P.R. sporeşte şi prin faptul că ele sînt programate în ajunul unor confruntări hotărîtoare pentru scrima noastră masculină — întîlnirea bilaterală cu reprezentativele R. P. Polone de la Varşovia în prima decadă a lunii iunie şi un mare concurs internaţional ce va fi găzduit, în continuare, de capitala Poloniei populare, apoi campionatele mondiale şi meciul revanşă cu echipele R.S.S. Bieloruse.

● Ţara noastră va fi reprezentată la „internaţionale" de un număr de 24 de trăgători (cîte 8 de fiecare armă). Cîteva cuvinte despre cei care concurează cu cele mai mari şanse la primul loc în întrecerea care va începe vineri în sala Dinamo.

Floretiştii... **Aşteptăm ca aceştia să dea deplină satisfacţie. Ei deţin — din rîndul trăgătorilor — cea mai bună formă. Ionel Drîmbă, Tănase Mureşanu**, Sorin Poenaru şi Attila **Csipler** sînt principalii noştri reprezentanţi, cei cărora li se poate acorda cel mai mare credit. Spadasinii... Din mijlocul lor, cei mai în măsură să ne aducă o victorie sînt Constantin Stelian, campionul ţării şi Răzvan Dobrescu, un trăgător a cărui comportare este tot mai valoroasă de la un concurs la altul. Dintre sabreri, trei trăgători apar cu şanse sensibil egale: Ladislau Rohoni, Dumitru Mustaţă şi Cornel Pelmuş.

● *Pînă la această dată au confirmat participarea trăgătorii din R. P. Ungară şi R. D. Germană. Din rîndul sportivilor maghiari fac parte floretiştii* Nyomarkay *şi* Paceri *(locul II şi, respectiv III la campionatele R.P.U. din anul trecut), spadasinii* Gabor *(campionul ţării) şi* Barany, *sabrerii* Szerencses, Rostas *şi* Pesza.

Scrimerii din R. D. Germană vor fi reprezentaţi prin trăgătorii Helmuth Seiferth *şi* Werner Hanke *(floretă)*, Hans Ulrich Jänicke — *campion în mai multe rînduri* — şi Thomas Klein *(spadă)*, Rolf Herter — *campion în 1960* — şi Heinz Ruppert *(sabie)*

S. TIBERIU

● Iată şi cîştigătorii ediţiilor precedente ale Campionatelor internaţionale de scrimă ale R.P.R.:

FLORETĂ:
ediţia 1 (27—30 septembrie 1956): Tănase Mureşanu (R.P.R.)
ediţia a II-a (14—17 noiembrie 1957): Bertalan Szöcs (R.P.U.)
ediţia a III-a (29 oct. — 1 noiembrie 1960): At. Csipler (R.P.R.).

SPADĂ:
ediţia I: Wojicech Ridz (R.P.P.)
ediţia a II-a: Dieter Fanger (R.F.G.)
ediţia a III-a: Angelo Maestri (Italia).

SABIE
ediţia I: Janus Pawlowsky (R.P.P.)
ediţia a II-a: Sandor David (R.P.U.)
ediţia a III-a: Ladislau Rohoni (R.P.R.)

GIMNASTICA

Sportive din 22 de ţări vor participa la întrecerile „Cupei Europei"

După Campionatele internaţionale ale R.P.R., un alt eveniment important stă în centrul preocupării gimnastelor noastre fruntaşe: participarea la „Cupa Europei". Această competiţie, în cadrul căreia se vor întrece cele mai bune gimnaste de pe continent, va avea loc la Leipzig în zilele de 3—4 iunie.

Pînă acum s-au desfăşurat două ediţii ale „Cupei Europei": (1957 — Bucureşti şi 1959 — Cracovia), cîştigate de Larisa Latînina (U.R.S.S.) şi respectiv de Natalia Kot (R. P. Polonă). Gimnastele noastre au avut de fiecare dată o comportare remarcabilă: la ambele competiţii Elena Leuşteanu s-a clasat pe locul al II-lea, iar Sonia Iovan pe cel de al III-lea.

In acest an numărul participantelor reprezintă o cifră record. La comisia de organizare au sosit pînă acum înscrieri din 22 de ţări (faţă de 10 ţări participante la Bucureşti şi 14 la Cracovia). Iată ţările înscrise: Anglia, Austria, Belgia, R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, Danemarca, Finlanda, Franţa, R. D. Germană, R. F. Germană, Italia, R.P.F. Iugoslavia, Luxemburg, Norvegia, Olanda, R. P. Polonă, Portugalia, R. P. Romînă, Spania, Suedia, Uniunea Sovietică, R. P. Ungară.

Gimnastele noastre se pregătesc cu sîrguinţă pentru aceste întreceri. Din selecţionata noastră fac parte: Sonia Iovan, Elena Leuşteanu, Elena Niculescu, Emilia Liţă, Utta Poreceanu, Atanasia Zîmbreşteanu. Din acest lot vor fi desemnate cele două gimnaste care ne vor reprezenta la „Cupa Europei". Ele vor avea de apărat un loc bun cucerit în primele două ediţii ale acestei întreceri şi tocmai de aceea trebuie să se pregătească cît mai bine.

Concursul nostru: **Pentru cea mai bună corespondenţă**

O iniţiativă rodnică

Consiliul raional U.C.F.S. Tîrgovişte, sprijinit de comitetul raional P.M.R., a iniţiat cursuri pregătitoare cu preşedinţii asociaţiilor sportive şi cu profesorii de educaţie fizică din raion. La aceste cursuri, care au avut loc la Tîrgovişte, au fost predate şi seminarizate o serie de probleme importante şi actuale ca: organizarea muncii de agitaţie şi propagandă în cadrul asociaţiilor sportive, planul de măsuri pentru aplicarea şi îndeplinirea obiectivelor mişcării de cultură fizică şi sport pe anul 1961, sarcinile organizaţiilor U.T.M. şi ale consiliilor sindicale comunale în domeniul culturii fizice şi al sportului, calendarul sportiv ş.a.

După fiecare predare au urmat seminarii. La cursuri s-au evidenţiat *Marieta Casandra*, profesoară de educaţie fizică, *Ion Banaru*, de la A.S. Pomicultorul, *Gabriela Creţu* de la A.S. Progresul Brăneşti, *Dumitru Gheorghiţă* de la A.S. Recolta Adincea, *Anton Zefir* de la A.S. Zefirul Pucioasa ş.a. Cursurile au fost rodnice, deoarece după încheierea lor s-a constatat un simţitor salt calitativ în activitatea sportivă a şcolilor şi a asociaţiilor.

Iniţiativa consiliului raional UCFS Tîrgovişte merită toate laudele. Ea trebuie să constituie un exemplu pentru alte consilii U.C.F.S. care doresc să contribuie la ridicarea nivelului profesional al cadrelor tehnice şi didactice.

MIŞU AVANU

De-aş mai fi tînăr...

● De peste 4 ori înconjurul pămîntului ● De 27 de ani pe pistele de atletism ● Mă pregătesc pentru ultimul maraton

Imi amintesc perfect următoarea scenă petrecută la Atena, în preziua Balcaniadei din 1957. Pe marele stadion atenian avea loc ultimul antrenament înaintea concursului. Atleţii se pregăteau de zor. Pe pistă, veteranul echipei noastre şi al jocurilor, Dinu Cristea acoperea tură după tură. Pe margine, un arbitru grec, cu părul nins, îl urmărea pe Dinu cu toată atenţia şi toată curiozitatea.

— *Formibabil! N-aş fi crezut că mai aleargă şi acum. Are cred peste 45 de ani... Eu am pus de mult pantofii în cui şi el tot se ţine tare!...*

Să nu uit să vă spun că interlocutorul meu era fostul alergător de fond Ragazos, de mai multe ori campion balcanic.

La încheierea antrenamentului revederea lui Dinu cu Ragazos a fost însoţită de multe îmbrăţişări. Apoi, povestiri de-o parte şi alta, amintiri, multe amintiri şi o întrebare a lui Ragazos:

— *Mai ai de gînd să alergi încă mult timp?*

— *Prea mult nu. Doar pînă în '961. Atunci voi împlini 50 de ani şi... gata cu competiţiile. De alergat voi alerga cît timp voi mai putea sta pe picioare. Ce să-i faci, asta a fost şi rămîne marea pasiune a vieţii mele...*

— *Bravo Dinule, eşti cu adevărat formidabil!*

Zilele trecute l-am revăzut pe Dinu la Şosea. Nu venise ca să se plimbe. Se antrena.

— ***Mă aşteaptă un sezon greu şi nu vreau să mă fac de rîs. Maratonul nu e jucărie. Trebuie să lucrezi serios ca să poţi răzbi. Şi apoi acesta e şi ultimul meu an de atletism. Vreau să „plec" cu cele mai** frumoase amintiri. Inţelegi?*

O jumătate de veac, din care mai bine de 27 de ani pe pistele stadioanelor, pe parcursul crosurilor şi pe traseele maratoanelor. In total a parcurs peste 160.000 de kilometri, adică de peste 4 ori ocolul pămîntului. Dinu Cristea se află şi astăzi printre cei mai valoroşi fondişti ai ţării şi în raport cu vîrsta sa şi printre cei mai buni din... lume. Atletismul mondial cunoaşte puţine asemenea exemple de longevitate sportivă ca cel al lui Dinu, recordman al ţării pe 10.000 m. încă acum patru ani, campion la maraton pînă mai ieri alaltăieri etc.

Din 1932 şi pînă astăzi „nea Dinu" a fost de două ori campion balcanic, a cîştigat de 5 ori cursa „veteranilor" la crosul ziarului „L'Humanité", a fost de nenumărate ori campion şi recordman al ţării, a repurtat victorii în sumedenie de competiţii internaţionale, a fost un exemplu permanent pentru toţi tinerii atleţi de felul în care trebuie să se pregătească un sportiv, de felul în care trebuie înţeleasă viaţa sportivă (Dinu n-a pus niciodată o ţigară în gură!), de felul în care trebuie să lupte un sportiv pentru culorile clubului şi mai ales ale ţării.

Cu patru ani în urmă, la campionatele republicane de la Cluj, Dinu venise cu inima grea. Işi lăsase tatăl grav bolnav... Şi înainte ca starterul să fi dat plecarea în cursa de 10.000 m cineva i-a dat o telegramă prin care i se vestea moartea părintelui său. Cu lacrimile şiroindu-i pe obraji Dinu Cristea a luat totuşi startul şi s-a clasat pe locul doi! Altădată, la Paris, dimineaţa a alergat la „veterani" şi a cîştigat. După amiaza a concurat din nou, la „consacraţi" — în marele cros al ziarului „L'Humanité" şi s-a clasat destul de bine. La Belgrad, în 1956, i s-a spart termosul cu mîncare şi a acoperit tot parcursul maratonului fără nici un fel de alimentaţie!

...Atletismul a fost pentru mine marea pasiune a vieţii, mi-a spus Dinu. *Am început să alerg în 1932, dar cele mai de preţ bucurii le-am avut abia din 1944 încoace. Inainte vreme eram un oarecare, un subiect de „pariuri" la diferite concursuri, mă antrenam cum puteam, fără nici un obiectiv precis, fără un plan oarecare (alergam cît puteam şi asta era totul)...*

La concursurile din străinătate eram trimis, de cele mai multe ori, prin subscripţii publice. Călătoream, zile şi nopţi, în clasa a III-a, cu hrana rece luată deacasă...

In anii luminoşi ai regimului nostru, pot spune că m-am născut pentru a doua oară! Şi de fapt, abia acum am început şi eu atletismul! Am la dispoziţie tot ce-mi trebuie (stadioane perfect utilate, materiale, echipament, antrenori pricepuţi), mă bucur de atenţia şi preţuirea tuturor, am fost decorat şi am fost distins cu titlul de Maestru emerit al sportului. Este o diferenţă imensă între tot ce este acum şi ceea ce era cu ani în urmă, aşa — cum să spun mai bine — ca de la cer la pămînt. Şi cu asta cred că am spus tot!...

Părăsind activitatea atletică competiţională o fac cu sentimentul datoriei împlinite. Dar şi cu un mare regret. Imi pare atît de rău că nu m-am născut măcar cu 20 de ani mai tîrziu. Vă asigur că dacă aş fi iarăşi tînăr şi m-aş apuca acum de atletism, nu m-aş da bătut pînă nu m-aş „duce" sub 14 minute pe 5.000 m, sub 29 de minute pe 10.000 m şi sub 2 ore şi 20 de minute la maraton.

Tineretul nostru căruia regimul democrat-popular i-a creat asemenea condiţii, la care noi — în trecut — nici nu ne puteam gîndi, are datoria să muncească mai mult şi mai bine, are datoria să nu precupeţească nici un efort pentru a putea răspunde, prin rezultate cît mai bune, grijii de adevărat părinte a partidului nostru iu...

ROMEO VILARA

O CABANA pentru vînătorii şi pescarii sportivi

La Crişan, în inima Deltei Dunării, a început anul trecut construcţia unei frumoase cabane menită să găzduiască vînătorii şi pescarii sportivi. Actualmente, cabana a ajuns în stadiu de finisare şi peste puţină vreme va putea adăposti 35 de oaspeţi, oferindu-le tot confortul necesar.

In afara cabanei de la Crişan, pentru vînătorii şi pescarii sportivi s-au mai amenajat şi s-au dat în folosinţă pe malul lacului Sutghiol o baracă şi un debarcader pentru bărci. Tot aci, filiala de vînătoare şi pescuit sportiv a pus la dispoziţia membrilor săi 10 bărci, faţă de 3 cîte erau pînă anul trecut.

E. PETRE şi L. BRUKNER